Urzędówka
Starostwa Pszczyńskiego.

Wychodzi w każdą sobotę. Prenumerata miesięczna 1,20 zł. bez portorjum. Ogłoszenia za wiersz trzyłamowy lub jego miejsce 0,25 zł., z obcych powiatów 0,30 zł. Przyjmowanie ogłoszeń do środy. Abonament przyjmuje każdy urząd pocztowy.

Za redakcję odpowiedzialny: za część urzędową sekretarz Tulaja. Nakładem powiatu Pszczyńskiego i drukiem firmy Alfons Lokay w Pszczynie.

Nr. 11. Pszczyna, dnia 23. marca **1929.**

Część urzędowa.

Chałupnik Józef Penkała z Jankowic zamierza wybudować dom mieszkalny na parceli nabytej od Księcia Pszczyńskiego, księga wieczysta nr. 199 Jankowice, położonej poza zabudowanym obwodem gminy Jankowice.

Wniosek jego o zezwolenie na osiedlenie się zostanie w najbliższych dniach ogłoszony w gminie Jankowice.

Pszczyna, dnia 9. marca 1929 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

Dr. Jarosz.

Dalsze wpływy na „Dom Zdrowia“	z przeniesienia:	26 517,84 zł.
235.	Urząd Katastralny w Pszczynie	14,30 »
236.	Kierownictwo szkoły powszechnej Jankowice	25,50 «
237.	Gmina Starawieś	30,— «
238.	P. Kolny Melchjor w Chełmie	10,— «
239.	„ Maks Körber budowniczy w Pszczynie	10,— «
240.	„ Gustaw Mącha w Krasowach	25,— «
241.	Gmina Krasowy	45,— «
242.	P. Paweł Godziek, członek Wydziału Powiatow. w Suszcu	16,— «
243.	Gmina Pniówek	15,— «
244.	Gmina Pawłowice	100,— «
	razem:	26 808,64 zł.

Za powyższe ofiary Komitet Powiatowy dziękuje, kwitując ich odbiór.

Za Komitet Powiatowy

Obchodu Uroczystości 10-lecia Wskrzeszenia Państwa Polskiego:

Przewodniczący:

Dr. Jarosz.

Starosta.

ROZPORZĄDZENIE POLICYJNE

w sprawie utrzymania czystości i porządku dla miasta Mikołowa Śl.

Na zasadzie §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policji z dnia 11. marca 1850 r. (Zbiór ustaw pruskich str. 265) i §§ 143 i 144 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30. lipca 1883 r. (Zbiór Ustaw prusk. str. 195) wydaje się niniejszem za zgodą Magistratu i za zezwoleniem Pana Wojewody Śląskiego na okręg miasta Mikołowa następujące rozporządzenie policyjne:

ROZDZIAŁ I.

Utrzymanie porządku i czystości na ulicach i placach publicznych.

§ 1.

Wszelkie zanieczyszczanie ulic, chodników, placów publicznych i biegów wodnych a w szczególności: zaspakajanie na ulicach, chodnikach lub placach publicznych potrzeb naturalnych, wylewanie płynów, wyrzucanie śmieci i odpadków wszelkiego rodzaju jest zabronione. Zakaz ten odnosi się także do wylewanie wody, lub wyrzucania jakichkolwiekbądź przedmiotów oknami na ulicę.

§ 2.

Za każde zanieczyszczenie trotoarów, chodników i biegów wodnych wymienione w § 1 wśród zwartego bloku nieruchomości, włącznie dróg poza zwartym blokiem nieruchomości, jest właściciel domu odpowiedzialny do tego stopnia, że o ile władza policyjna nie może stwierdzić sprawcy zanieczyszczenia, i o ile właściciel domu nie stara się o natychmiastowe oczyszczenie, władza policyjna nie tylko posiada prawo właściciela domu w miejsce sprawcy ukarać, lecz takowego do natychmiastowego oczyszczenia zawezwać, względnie na jego koszt czyszczenie wykonać. Właścicielowi domu nie przysługuje prawo oponowania, że zanieczyszczenie nastąpiło przez jego komorników względnie innych mieszkańców domu, lub osobę trzecią.

§ 3.

Każdy właściciel realności w mieście i na przedmieściu, którego posiadłość położona jest na ulicy poza zwartym blokiem nieruchomości jest zobowiązany, codziennie najpóźniej do 8-mej rano, zamieść trotoar i połowę ulicy wzdłuż przestrzeni swej realności. Powinien on oczyścić ściek, ulicę z śmieci i trawy i utrzymywać zawsze w stanie czystym chodnik, ściek i ulicę. W porze suchej powinno zamiatanie nastąpić po należytem skropieniu. Zmiecione śmieci, lód i śnieg należy natymiast usunąć i nie wolno takowych składać do ścieków ulicy.

§ 4.

Obowiązek czyszczenia według przepisów policyjnych wszelkich publicznych dróg, włączając w to ścieki, wyłączając jednak chodniki wraz z progami wejściowymi wśród zwartego bloku nieruchomości uregulowany jest tutejszym statutem z dnia 30. kwietnia 1928 r.

§ 5.

Czyszczenie chodników, położonych wśród zwartego bloku nieruchomości uregulowane jest statutem tutejszego miasta z dnia 30. kwietnia 1928 r.

Bliższe określenie ulic należących do zwartego bloku nieruchomości zawarte jest w tutejszym statucie miejskim dot. czyszczenia dróg i chodników w obrębie gminy.

§ 6.

Nadzwyczajne zanieczyszczenie trotoarów względnie chodników powinno być natychmiast usunięte. W porze zimowej, przy każdej odwilży, powinien być chodnik także i poza oznaczonym czasem natychmiast oczyszczony z lodu i śniegu.

W razie gołoledzi obowiązani są właściciele realności śliskie miejsca wzdłuż ich posiadłości posypać piaskiem lub przesianym popiołem.

§ 7.

Wypuszczanie na ulicę kur i innego drobiu, nierogacizny, owiec, kóz itp. jak również pędzenie stad gęsi w obrębie miasta jest zabronione. Pasanie bydła na łąkach i trawnikach publicznych (plantacje) jest wzbronione.

§ 8.

Koni nie wolno karmić i poić na ulicach i placach, z wyjątkiem miejsc na ten cel przeznaczonych. Przepisowi temu nie podlegają wozy pozamiejscowe, którymi przywieziono towary na jarmarki i targi tygodniowe. Karmienie koni z tego rodzaju powozów, jak i karmienie na miejscach przez Magistrat wskazanych, może nastąpić tylko z worków obrocznych.

§ 9.

Czysta woda, odchodząca z gospodarstw domowych do ścieków ulicznych, może być prowadzona przez trotoar tylko przez spuszczone i zabezpieczone do chodnika rowy, będące na równi z trotoarem. Dla założenia takich rur jest zezwolenie policyjne potrzebne. Ścieków ulicznych wolno używać do wylewania wody w dni mrozne tylko wówczas, jeżeli one są wolne od lodu.

§ 10.

Wywóz zawartości ustępowych z dołów kloacznych, zbiorników na gnój i tem podobnych nieczystości może tylko nastąpić w nocy a mianowicie: od maja do końca września od godz. 10 wieczór do 6 rano a w czasie od 1. października do końca kwietnia od 9 wieczorem do 6 rano. Wyjątek z poprzedniego stanowi wywóz w wozach szczelnie zamkniętych. Obywatelom, którzy zajmują się rolnictwem, wolno stale wywózić suchy i nie śmierdzący gnój w wozach w ten sposób urządzonych, żeby z wozów nic nie spadało na ulicę.

§ 11.

Ładowanie gnoju, śmieci itp. może nastąpić na ulicy, jeżeli dana realność nie posiada wjazdu.

Gnoju i śmieci nie wolno rzucać na ulicę, ale raczej w kubełkach wprost na wóz ładować, przytem należy, o ile możności wszelkiego zanieczyszczenia ulicy unikać. Gdzie mimo ostróżności zajdzie, powinno być natychmiast usunięte.

§ 12.

Nie wolno na ulicach i chodnikach poza obrębem targowisk urządzać straganów lub jakichkolwiek stanowisk do sprzedaży towarów bez zezwolenia Magistratu. Należy z targowisk zaś co wieczór kosze i stragany usunąć i miejsce należycie oczyścić.

§ 13.

W razie potrzeby zatykania słomą na zimę okienek piwnicznych od strony ulicy, zatkanie takie powinno być na zewnątrz pokryte drewnianą, szczelnie zabitą deską.

§ 14.

Składanie śniegu, lodu, odpadków i śmieci jest tylko dozwolone na miejscach publicznych, na ten cel przez Magistrat oznaczonych.

§ 15.

W czasie nowych budowli, przebudowań i w ogóle w czasie wszystkich robót budowlanych mają być miejsca budowy oznaczone na zewnątrz tablicą z nazwiskami kierującego budową i budującego.

W czasie napraw lub robót przy pokrywaniu dachów itp. chodnik ma być w ulicy za pomocą koziołka u obu stron realności poprzek zamykany, a na koziołku ma być umieszczona tabliczka z ostrzeżeniem w języku urzędowym. Surowo zabrania się zastawianie chodników żerdziami.

§ 16.

Wywóz rumowiska, płynów i łatwo rozsypujących się rzeczy, może się odbywać jedynie w wozach od dołu i z boków szczelnie zamkniętych tak, ażeby się na ulicę nic nie wysypało a nie zanieczyściło.

Rumowiska i popiół winne być tak zwilżone, ażeby przy ładowaniu i odwożeniu wszelki kurz był uniknięty. Za rozsypanie jest woźnica odpowiedzialny, na którego koszt czyszczenie nastąpi.

§ 17.

Wywieszanie z okień frontowych i balkonów, bielizny, pościeli, części ubioru, chodników, dywanów itp. w celu przewietrzenia lub wytrzepania jest niedozwolone.

ROZDZIAŁ II.

Utrzymanie bezpieczeństwa i ułatwienie ruchu publicznego na ulicach i miejscach publicznych.

§ 18.

Chodnikami nie wolno przenosić konewek, cebrzyków, wielkich koszów, skrzyń, drągów, desek i wszelkich przedmiotów, które mogą uszkodzić lub splamić ubrania przechodniów lub ich uderzyć. Przedmioty tego rodzaju należy nieść ulicą.

§ 19.

Sople tworzące się na dachach z strony ulicy, muszą być przez właścicieli domów lub ich zastępców ostróżnie usunięte.

§ 20.

Szos i chodników nie wolno używać do rąbania (rżnięcia) drzewa. Jeżeli zachodzi tego potrzeba, wtenczas potrzebne jest zezwolenie policyjne. Rżnięcie i obrabianie drzewa na drogach publicznych jest wzbronione. Jeżeli przywiezione paliwo było złożone na drodze publicznej, musi być niezwłocznie sprzątnięte. Jeżeli to jest niemożliwem powinno się je zaraz z wozów sprzątać do magazynów na ten cel przeznaczonych.

Kucie koni na ulicach i chodnikach jest wzbronione.

§ 21.

Goścince i chodniki muszą być zawsze wolne dla ruchu publicznego i nie wolno ich ścieśniać lub nawet zupełnie zamykać. Nie wolno pozostawiać wozów na ulicach i miejscach publicznych. Tego rodzaju napotkane wozy zostaną przez policję usunięte. Od usunięcia płaci właściciel oprócz kary policyjnej przy odbiorze, opłatę w wysokości do 30,— zł.

Pozatem wolno tylko stać wozem na ulicach z jednej strony i to w rzędzie zjeżdżając aż pod sam chodnik, poza krawędź bruku tak, ażeby ruch nie poniósł żadnego uszczerbku.

§ 22.

Przywożenie węgla, drzewa, torfu itp. w jarmarki lub targi tygodniowe jest przed południem wzbronione. W jarmarki nie wolno wogóle takich rzeczy przewozić na miejsca i ulice, gdzie odbywa się ruch targowy.

§ 23.

Dłuższy postój wozów miejscowych i pozamiejscowych, samochodów itp. pojazdów może nastąpić tylko na miejscach przez policję wskazanych. Zakazuje się postoju wszelkich wozów i pojazdów motorowych na ulicach i miejscach tabliczką ostrzeżonych.

§ 24.

Sankowanie, ślizganie i jeżdżenie na łyżwach na plantach, ulicach i chodnikach pagórkowatych jest wzbronione. Również nie wolno grać w piłkę na chodnikach, ulicach i plantach.

Dzieci małe nie wolno zostawiać bez dozoru na ulicach. Za dzieci niepełnoletnie odpowiadają rodzice lub ich opiekunowie.

§ 25.

Zabrania się jeżdżenia i prowadzenia wózków ręcznych, rowerów, motocykli, taczek itp. po chodnikach.

§ 26.

Samochody ciężarowe i inne pojazdy ciężarowe, które tylko przez miasto przejeżdżają mogą przejeżdżać tylko te drogi, które są do tego wyznaczone. Samochodem ciężarowym wolno w obrębie miasta Mikołowa jechać szybkością do 6 klm. na godzinę.

§ 27.

Ażeby utrzymać na miejscach publicznych i ulicach bezpieczeństwo ruchu, winien się każdy zastosować do wskazówek urzędnika policyjnego, pełniącego służbę.

§ 28.

Do zaprzęgów w mieście nie mogą być użyte konie dotknięte chorobą zaraźliwą lub pokaleczone.

§ 29.

Nie wolno jadącym najeźdżać na przechodzące oddziały wojska, procesje, kondukty pogrzebowe itp. Jeżeli ulica jest dostatecznie szeroka, winni w takim razie zjechać aż pod sam chodnik i zatrzymać się, aż do przejścia pochodu.

§ 30.

W czasie przejazdu straży pożarnej śpieszącej na miejsce pożaru, obowiązani są woźnice zjechać pod sam chodnik i zatrzymać się aż do przejechania straży ogniowej.

ROZDZIAŁ III.

Utrzymanie porządku w domach i podwórzach.

§ 31.

W każdej realności brama winna być na klucz zamykana od godz. 10-tej wieczór do godz. 5 tej rano w lecie, zaś do godz. 6-tej rano w zimie.

§ 32.

Każda brama domu zajezdnego względnie hotelu winna być dzwonkiem (elektrycznym) zaopatrzona.

§ 33.

Sień, schody i ganki powinno się każdy dzień zamiatać. Podwórza mają być każdą sobotę zamiatane, (a jeżeli w ten dzień trafi święto to w dzień przedtem.) Odpowiedzialność za to ponosi właściciel domu względnie zarządca.

§ 34.

W sieniach domów, szczególnie w kamienicach wąskich, nie mogą być ustawione magle, skrzynie beczki, paki, materjał budowlany, wozy, bryczki itp. sprzęty gospodarskie, które tylko w zabudowaniach na ten cel przeznaczonych złożone być winne.

§ 35.

W sieniach, w których siedzą przekupki, winny być stragany porządnie i czysto utrzymywane i czystem płótnem nakryte.

Przystawek jak: ławek, stołków z owocami lub wiązek drzewa na ulicy wystawiać nie wolno.

§ 36.

Właściciele realności, obowiązani są podwórze dać wybrukować względnie wycementować, ażeby nie zbierała się nadmierna ilość błota.

§ 37.

Ustępy po domach mają być w należytem porządku utrzymane i zamkiem względnie zasuwką zaopatrzone. Otwory sedesowe należy szczelnie zakrywać.

Tak ustępy jak i pisuary winny być przynajmniej raz na tygodzień zaś w czasie epidemji przynajmniej raz na dzień desinfekcjonowane.

§ 38.

Członkom komisji zdrowotnej, którzy sie wylegitymują poświadczeniem wydanem przez Magistrat m. Mikołowa, winni właściciele względnie zarządcy nieruchomości w ich czynnościach udzielić wszelkiej pomocy i wyjaśnień.

§ 39.

Do składania nawozu względnie popiołu itp. odpadków, powinien być w podworzu wymurowany na cemencie dół hermetycznie zamknięty.

Zawartość powinna być przynajmniej raz na kwartał kosztem właściciela wywieziona.

§ 40.

Wszyscy lokatorzy winni unikać wszelkich hałasów, któreby mogły niepokoić mieszkańców domu.

Rąbanie i rżnięcie drzewa opałowego i tłuczenie węgli należy w podwórzu, w składzie lub piwnicy uskuteczniać.

§ 41.

Każdy właściciel domu powinien swoją uwagę zwracać na całość gzymsów i tynków na facjatach, które zawsze w dobrym stanie utrzymywane i kolorem nierażącym oko, pociągnięte być winne.

ROZDZIAŁ IV.

Utrzymanie spokoju na publicznych miejscach.

§ 42.

Koncerty, występy muzyczne wszelkiego rodzaju i publiczne przedstawienia mogą się odbywać na miejscach publicznych tylko za zezwoleniem policyjnem. Wszelkie popisy publiczne mogą się odbywać na miejscach wskazanych przez Magistrat.

Zakłócenie spokoju nocnego przez śpiew, krzyk i muzykę jest wzbronione.

§ 43.

Przedmioty, które przy przewozie sprawiają hałas jak blacha, łańcuchy, pręty metalowe itp. winny być umieszczone na podkładach z słomy.

§ 44.

Wozy lub powozy, które przejeżdżają place, w czasie odbywającego się targu, lub przejeżdżają około kościołów, lub szkół podczas wychodzenia osób, mogą tylko stępa jechać.

Jadący konno lub prowadzący konia na uździe, mogą jechać przez miasto tylko stępa. Taksamo wozy ciężarowe bez sprężyn.

§ 45.

Wozy, służace do transportu ruchomości mógą się zatrzymywać na ulicach i placach publicznych, tylko przez czas do naładowania lub wyładowania potrzebny i tylko w ten sposób, aby komunikacja nie była tamowaną.

ROZDZIAŁ V.

Utrzymanie porządku na publicznych placach, drogach, ulicach, plantacjach itp.

§ 46.

Kto publiczne drogi, do nich należące przybudowy, plantacje itp. urządzenia, które służą do ochraniania i oznaczenia dróg publicznych uszkodzi, staje sie karygodnym. Kto zaś publiczne miejsca z niedbałości lub niezgrabności uszkodzi, albo uszkodzenie nastąpi przez jego bydło łub z jego winy jest również karygodnym.

Przy budowie i otynkowaniu domów itp. obok dróg i publicznych placów stojące drzewa i lampy powinne przez budowniczego być w ten sposób ochronione, ażeby nie mógło nastąpić jakiekolwiek uszkodzenie.

§ 47.

Rozlepianie plakatów dozwolone jest tylko w miejscach przez Magistrat wyznaczonych. Plakaty i ogłoszenia umieszczone na domach własnych przez samych właścicieli nie podlegają temu zakazowi. Nie dotyczy to również ogloszeń urzędowych.

Nieprawne usuwanie ogłoszeń z miejsc ogłoszeniowych, jak również uszkodzenie tablic i slupów ogłoszeniowych jest wzbronione.

§ 48.

Na publicznych placach, na drogach, są wszelkie gry wzbronione, któreby uszkodziły trawniki, grządki i drogi albo któreby dla przechodniów były naprzykrzające.

Przywiązanie zwierząt do słupów latarnianych, do mostów, do poręczy, na plantacjach, przed frontem domu, na publicznych drogach i placach jest zakazane.

Nocowanie i obozowanie na pubiicznych placach, na drogach i plantacjach jak wreszcie suszenie bielizny jest wzbronione.

§ 49.

Siadanie na poręczach i przechodzenie przez nie, jest wzbronione. Również nie wolno deptać trawników i kłaść się na nie.

Łamanie gałęzi, zrywanie kwiatów lub roślin, zaśmiecenie ścieżek, rzucanie kamieniami, stawanie na ławkach, jeżdżenie powozami, rowerem lub konno i wogóle wszelkie uszkodzenia lub zanieczyszczenia plantacji w inny sposób jest surowo wzbronione.

§ 50.

Rodzice, opiekunowie, dozorcy i pielęgniarki itd. powinne powierzone im dzieci w opiekę od takich przestępstw wstrzymywać, w przeciwnym razie staną się karygodnymi.

§ 51.

Wózki dziecinne i krzesła do wożenia chorych mogą być przewożone pojedynczo po chodnikach i plantacjach, tak jednak, aby to nie tamowało ogólnej komunikacji.

ROZDZIAŁ VI.

§ 52.

Każde przekroczenie tego rozporządzenia karać się będzie grzywną do 30,— zł. w razie nie zamożności odpowiednim aresztem, o ile inne przepisy karne nie przepisują większej kary.

§ 53.

Kto zaniedba obowiązki przez niniejsze rozporządzenie policyjne na niego nałożone, oprócz ukarania ponosi koszta przymusowego wykonania zaniedbanych obowiązków (§20 Ustawy z dnia 11.III.1850).

ROZDZIAŁ VII.

Unieważnienie starszych rozporządzeń.

§ 54.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje z dniem ogłoszenia. Z tem samym dniem traci moc obowiązującą dotychczasowe rozporządzenie policyjne z dnia 3. lipca 1893, jakoteż wszelkie uzupełniające go postanowienia.

Mikołów, dnia 21. maja 1928 r.

Zarząd Policji Miejskiej.

podp. **Koj**,
burmistrz.

Uchwalono wyrazić zgodę na wydanie rozporządzenia policyjnego w sprawie utrzymania czystości i porządku dla miasta Mikołowa Śl. w myśl powyższego projektu.

Mikołów, dnia 24. maja 1928 r.

Magistrat.

podp. Koj. Besuch. Sodoman. Kopel. Drzazga.

Województwo Śląskie.
Liczba: Ad. I. 2243/16.
Dot. rozp. polic. Zarządu Policji Miejskiej w Mikołowie.

Katowice, dnia 20. grudnia 1928 r.

Do
Zarządu Policji Miejskiej
w Mikołowie.

Zezwalam na powyższe rozporządzenie po myśli § 144 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30. lipca 1853. ze względu na zagrożoną w niem grzywnę do 30,— zł.

Za Wojewodę
podp. nieczytelny.
Naczelnik Wydziału.

Ogłoszono.
Mikołów, dnia 3. stycznia 1929 r.

Zarząd Policji Miejskiej.
podp. Koj, burmistrz.

Pomocnik biurowy Jan Kotas z Wisły Wielkie został zaprzysiężony i zatwierdzony jako egzekutor Urzędu Okręgowego Mizerów.

Mizerów, dnia 19. lutego 1929r.

Naczelnik Urzędu Okręgowego.
Fojt.

G. 757.
Dotyczy: Górnośląska Fabryka Celulozy w Czułowie — budowa fabryki ligniny (waty drzewnej)

Górnośląska Fabryka Celulozy w Czułowie — gmina Tychy zamierza wybudować oddział fabrykacji ligniny — waty drzewnej. —

Powyższe podaję do publicznej wiadomości, z tem, że plany i rysunki projektowanej budowy wyłożone są do wglądu w Urzędzie Okręgowym w Tychach na przeciąg dni 14 od dnia ukazania się niniejszego numeru Urzędówki Starostwa Pszczyńskiego.

Ewentualne zarzuty należycie uzasadnione można podawać albo pisemnie i to w 2 — dwuch — egzemplarzach, albo ustnie do protokołu w Starostwie w Pszczynie w terminie wyżej zakreślonym. Zarzuty, które wpłyną po zdjęciu planów z wyłożenia nie będą uwzględnione.

Pszczyna, dnia 18. marca 1929r.

Starosta.
Dr. Jarosz

Podaje się do ogólnej wiadomości, że w czasie od 25. marca do 5. kwietnia 1929 Zarząd lasów wykładać będzie w obrębach gmin Poręba, Brzeźce, Wisła Wielka i Łąka truciznę celem tępienia wron.

Urząd leśniczy Księcia Pszczyńskiego.

---

2 F. 1/29.
1

WYWOŁANIE.

Hans Heinrich XV. Fürst von Pless w Pszczynie, wniósł w celu złożenia wykazu księgi wieczystej o wywołanie parceli mapa 5 563/27 Lędziny, droga przy ulicy wiejskiej o obszarze 2 a, 52 m^2 wpisanej w księdze posiadłości gruntowej Urzędu Katastralnego w Mikołowie na obwód gminy Lędziny pod art. Nr. 170.

W tym celu wzywa się wszystkie osoby, które roszczą sobie prawo własności do powyższej parceli, by najpóźniej w terminie **dnia 4 czerwca 1929 r. godz. 10** niżej podpisanego Sądu pokój 18 zgłosiły swoje prawa pod rygorem pozbawienia się praw.

Pszczyna, dnia 22. lutego 1929 r.

Sąd Grodzki.
